

το ημερολόγιο μου (και κάτι παραπάνω...)

2013

σκέφτεται & γράφει η Φωτεινή Καρόγλου

Στην κόρη μου Ζερμαίν

Η πραγματοποίηση αυτού του ονείρου μου δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί χωρίς τη βοήθεια των αγαπημένων μου ανθρώπων. Όλοι τους συνέβαλλαν για την επίτευξή του. Ευχαριστώ τον άντρα μου Ανδρόνικο για την υπομονή που έδειξε σε όλη αυτή την πορεία και το χρόνο που μου ελευθέρωσε από τις καθημερινές μας υποχρεώσεις. Χωρίς τη βοήθειά του ίσως δεν έβρισκα ποτέ το κουράγιο να «χωρέσω» τη δημιουργία αυτού του ημερολογίου στους τρελούς ρυθμούς της ζωής μας.

Ευχαριστώ το Θεό για την ύπαρξη της κόρης μου. Έγινε άθελά της η κινητήριος δύναμή μου για να κυνηγήσω τα όνειρά μου. Μου δημιούργησε την ανάγκη να την κάνω περήφανη για τη μανούλα της και, τώρα όσο ποτέ άλλοτε, να της αποδείξω ότι όσο άπιαστα και αν φαίνονται τα θέλω μας, με δουλειά και πείσμα τίποτα δεν είναι αδύνατο! Ευχαριστώ τους βοηθούς αυτού του κατορθώματος, τη Γίδαρη Κλέλια και την Καρακόκκινου Παυλίνα. Μαζί παλέψαμε μέσα από δυσκολίες, την άγνοια του πρωτάρη και ατελείωτες ώρες έρευνας και δουλειάς, διορθώσεων και αλλαγών να δημιουργήσουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Και ευχαριστώ όλους όσους τελικά επιλέξουν το ημερολόγιό μου, γιατί είστε εσείς που θα μου δώσετε το κουράγιο να συνεχίσω να κυνηγάω τα όνειρά μου!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το όνομα μου είναι Φωτεινή Καρόγλου και έχω αδυναμία στο γράψιμο. Γράφω από τότε που μπορώ να θυμηθώ τον εαυτό μου. Ήταν κατά κάποιο τρόπο η διεξοδός μου μεγαλώνοντας και μία τρελή αγωνία να μην ξεχάσω τον εαυτό μου και τα θέλω μου.

Καμιά φορά γυρνάω πίσω στις παλιές μου σκέψεις. Στις φτηνές χαρτοπετσέτες, στα σχισμένα φύλλα του τετραδίου μαθηματικών, στα κενά φύλλα του βιβλίου, στα ημερολόγιά μου. Δεν αναγνωρίζω ποια τα έγραψε. Με σοκάρει το γράψιμό μου. Σκέψεις, όνειρα και καταστάσεις που επέλεξα ίσως να ξεχάσω. Γλυκές αναμνήσεις...

Σκέφτομαι τι μου λείπει... Τι ζητάω... Πού πάω... Ποιος είναι ο σκοπός και το μέλλον μου... Αισθάνομαι εγκλωβισμένη στα πρόπει... Θέλω να προσφέρω... να μιλήσω... να ακούσω... να απαντήσω... να επικοινωνήσω... να δημιουργήσω... Να νιώσω ότι δεν είμαι μόνη...

Μου πήρε χρόνια για να πάρω την απόφαση να μοιραστώ τις σκέψεις και τις υστερίες μου. Αποφάσισα τελικά να κάνω αυτό το ημερολόγιο. Ένα ημερολόγιο όπως εγώ πιστεύω ότι θα έπρεπε να είναι τα ημερολόγια και όπως θα ήθελα να είναι και το δικό μου ημερολόγιο. Φρόντισα να το εμπλουτίσω με κείμενα, πληροφορίες και tips που εκτός από χρήσιμα μπορεί να είναι και ψυχαγωγικά.

Σκέφτηκα ότι θα είναι ωραίο να νιώθεις ότι την κάθε μέρα έχεις να διαβάσεις κάτι διαφορετικό που μπορεί να σε ενημερώσει, να σε κάνει να γελάσεις ακόμα και να κλάψεις.

Εύχομαι να σου φανεί χρήσιμο και ευχάριστο.

Έβαλα τα δυνατά μου... Ελπίζω να σου αρέσει...

*Με όλη μου την αγάπη
Φωτεινή*

Τετάρτη
02 Ιανουαρίου
2013

Γιορτάζουν
Σιλβέστρος

δ	τ	τ	π	π	σ	κ
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

αιγόκερως

tip

Μην ξεχνάς να σημειώνεις τα γενέθλια φίλων στο ημερολόγιό σου! Και φυσικά φρόντισε να τα περνάς κάθε χρονιά στο καινούριο ημερολόγιο. Είναι πολύ ωραίο συναίσθημα εκτός από τη μαμά σου να σε θυμούνται και οι φίλοι αυτή τη μέρα. Είναι το πιο ανέξοδο δώρο που μπορείς να τους κάνεις...

κυριακή 06 2013 Ιανουαρίου

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ Επίσημη Αργία
Γιορτάζουμε
Θεοπούλα, Θεοφάνης, Ιορδάνης,
Ουρανία, Φανή, Φωτεινή, Φώτης

δ	τ	τ	π	π	σ	κ
7	1	2	3	4	5	6
14	8	9	10	11	12	13
21	15	16	17	18	19	20
28	22	23	24	25	26	27
	29	30	31			

αιγόκερως

Θεοφάνεια

Τα Θεοφάνεια είναι μεγάλη ετήσια χριστιανική εορτή της ανάμνησης της Βάπτισης του Ιησού Χριστού στον Ιορδάνη ποταμό από τον Άγιο Ιωάννη το Βαπτιστή. Ονομάζονται έτσι, επειδή η φωνή του θεού ακούστηκε στη γη τη στιγμή της Βάπτισης. Ο θεός φάνηκε στη γη, θεός+φάνηκε. Σήμερα γίνεται ο μεγάλος αγιασμός «αγιασμός των υδάτων» στην εκκλησία και η κατάδυση του Τιμίου Σταυρού.

Τρίτη
08 Ιανουαρίου
2013

Γιορτάζουν
Αγάθων, Δομνίκη, Παρθένα

δ	τ	τ	π	π	σ	κ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

αιγόκερως

house tips

Αγόρασε λεμόνια και αντί να τα βάλεις στο ψυγείο μέχρι να κάνεις το λεμονάτο, κάντα παγάκια! Στύψε τα λεμόνια, βάλτα στην παγοθήκη σου και όταν παγώσουν αποθήκευσέ τα σε ένα σακουλάκι φαγητού στην κατάψυξη. Έτσι δεν θα μένεις ποτέ από λεμόνι. Στον χυμό λεμονιού μπορείς να προσθέσεις μαϊντανό ή και άνηθο.

Η άλλη που ξέχασες

Νιώθεις χαμένη, μπερδεμένη και παγωμένη. Πνίγεσαι μέσα στη ζωή που έχεις και το μόνο που φαντάζει ευοίωνα είναι η φυγή. Συγκρούσεις με την οικογένεια, με τον σύντροφο, με το αφεντικό, με τον γείτονα. Το καζανάκι που χάλασε, ο λογαριασμός που έχει λήξει, τα ρούχα που θέλουν άπλωμα, τα φρύδια που πρέπει επιτέλους να βγάλεις, την επίσκεψη στη γιαγιά σου, το δώρο της κολλητής για τα γενέθλιά της, το αυτοκίνητο που θέλει service, να πας για φτιάξιμο το ρολόι του καλού σου... Όλα μοιάζουν απλά ΠΟΛΛΑ. Όλα ζητούν μία λύση, πρέπει να ασχοληθείς σχεδόν με τα πάντα, πρέπει να είσαι γεμάτη ενέργεια, να έχεις καθαρό μυαλό και διάθεση να τα αντιμετωπίσεις. Η ζωή φαίνεται να τρέχει με χίλια κι εσύ νιώθεις ότι δεν έχεις φύγει από τη γραμμή εκκίνησης ακόμα. Και αν απλά για λίγο αφεθείς από όλους αυτούς τους ρόλους και τις υποχρεώσεις, αύριο θα ξυπνήσεις και θα έχουν προστεθεί τόσα ακόμα σε όλα αυτά που πρέπει να διευθετήσεις και να κάνεις. Συσσωρεύονται και απλά σε πνίγουν. Τελικά όλα έχουν να κάνουν, όχι με όσα θέλεις, αλλά δυστυχώς με όσα μπορείς να αντέξεις. Και είσαι γυναίκα... Αντέχεις πολλά και ακόμα χειρότερα αναλαμβάνεις πολλά. Τόσα που ξεχνάς από πού ξεκίνησες και πού ήθελες να καταλήξεις. Είσαι απλά κουρασμένη και αναζητάς κάποιος να πάρει από τις πλάτες σου όλα αυτά τα φορτία και να τα λύσει διά μαγείας. Θεε μια καινούρια αρχή. Να τα αφήσεις όλα πίσω αυτή τη στιγμή και να μην ξανανοιαστείς... Να φύγεις. Να ξεκινήσεις μια ζωή που όλα θα είναι καινούρια. Μια ζωή που δεν θα έχει όλα τα βάρη που κουβαλάς τώρα. Μια ζωή που θα σου δώσει την ευκαιρία να νιώσεις ξανά ότι

ελέγχεις το πού πάς. Μια ζωή που οι επιλογές σου θα έχουν να κάνουν μόνο με σένα. Μια ζωή που δεν θα τη γεμίσεις με χίλια δυο πράγματα απλά επειδή μπορείς να τα κάνεις. Μια ζωή που δεν θα χρειάζεται να αντιμετωπίσεις τα πρέπει και θα κυνηγάς μόνο τα θέλω. Μια ζωή που δεν θα αφήνεις τα προβλήματα των άλλων να σε καταβάλουν, τις ανάγκες τους να γίνονται δικές σου, τα χρέη τους να βγαίνουν από τον δικό σου λογαριασμό και τη μιζέρια τους να ποτίζει το είναι σου.

Σίγουρα σκέφτεσαι ότι δεν είσαι εσύ αυτή. Νιώθεις ότι χάθηκες στον δρόμο και τελικά κοιτώντας τον εαυτό σου, τον νιώθεις ξένο. Ποια είναι αυτή; Αυτή που γέρασε πριν την ώρα της. Αυτή που η ζωή της είναι απλά υποχρεώσεις και πρέπει, από την ώρα που θα σηκωθεί από το κρεβάτι το πρωί μέχρι την ώρα που θα αποκοιμηθεί από την κούραση μπροστά στην τηλεόραση. Ποια είναι αυτή; Αυτή που δεν την νοιάζει αν πάχυνε, αν οι πυτζάμες της είναι σκισμένες και παλιές, αν τα μαλλιά της είναι άλουστα και απεριποίητα. Αυτή που με το ζόρι σηκώνεται να πάει στη δουλειά. Αυτή που όταν αποφασίζει τελικά να βγει με φίλες που επιμένουν (γιατί όλα έχουν γίνει πια δουλειά), δεν μπαίνει στη διαδικασία να βαφτεί και οι φόρμες είναι το μόνο ρούχο που απλά τη βολεύει για κάθε περίπτωση.

Ποια είναι αυτή; Αυτή που θεωρεί φυσιολογικό να καθαρίσει το μπάνιο από το να περάσει χρόνο αγκαλιά με τον σύντροφό της. Αυτή που δεν νοιάζεται να γνωρίσει κανέναν καινούριο άνθρωπο ή να δει καινούριο μέρος. Αυτή που θέλει να την αφήνουν στην ησυχία της. Αυτή που νιώθει ότι σβήνει μέρα με την μέρα...

Και η άλλη; Η άλλη που είναι; Πού χάθηκε; Πού πήγε;

Είμαι σίγουρη ότι υπήρχε και μία άλλη. Αν και στο μυαλό μου φαντάζει λες και βγήκε από κάποιο όνειρο, κοιτώντας γύρω μου βλέπω απομεινάρια της.

Υπάρχουν ρούχα της κρεμασμένα στην ντουλάπα μου. Μεταξωτά φορέματα και χρωματιστές μπλούζες που προσπαθούν να βρουν αέρα να αναπνεύσουν μέσα από το βουνό των μαύρων, άγευστων και αδιάφορων βολικών μου ρούχων. Υπάρχουν αξεσουάρ και εσώρουχα που κάποτε γνώριζαν την αίγλη τους, πεταμένα στο πίσω μέρος του συρταριού. Ένα ολόκληρο νεσεσέρ γεμάτο καλλυντικά και κρέμες που έχουν λήξει πια. Τηλέφωνα στο κινητό, φίλων της που έχει χρόνια να μιλήσει και να δει. Βιβλία στη βιβλιοθήκη που κάποτε λάτρευε να της κρατάνε παρέα γεμάτα σκόνη. Και κάπου εκεί πεταμένα πίσω από ένα πάκο περιοδικών τα βιβλία των Ιταλικών που είχε ξεκινήσει με τόση λαχτάρα να μαθαίνει. Τα ημερολόγια της χωμένα στο πατάρι με τα όνειρά της και τις ελπίδες της για το μέλλον γεμάτα υγρασία. Τη βλέπω στις φωτογραφίες των άλμπουμ να χαμογελάει και φαίνεται σαν κάποια που ξέρω. Κάποια που ζηλεύω. Κάποια που μου έλειψε...

Κάποια που ξεκινούσε την κάθε της μέρα με χαμόγελο και διάθεση. Που σηκωνόταν είκοσι λεπτά νωρίτερα κάθε πρωί για να βαφτεί και να πει καφέ πριν ξεκινήσει τη μέρα της. Κάποια που τραγουδούσε κάθε πρωί στο αυτοκίνητο βάζοντας στη διαπασών το αγαπημένο της κομμάτι. Κάποια που δεν γνώριζε κούραση. Έτρεχε από τη δουλειά για καφέ με τις φίλενάδες της. Ετοιμαζόταν δυο ώρες για να βγει με τον καλό της και οργάνωνε τα καλύτερα πάρτυ. Ενθουσιαζόταν με ένα καινούριο βιβλίο. Τρελαινόταν να οργανώνει αποδράσεις με τον καλό της. Κάποια που μπορούσε να κατακτήσει τον κόσμο όλο!

Πού είναι αυτή η άλλη; Πότε έφυγε;

Το παράκανες φιλενάδα. Ανέλαβες περισσότερα από όσα μπορείς να αντέξεις και δεν άφησες χώρο στη ζωή σου για σένα, για την αγαπημένη άλλη. Απλά την έβαλες στην άκρη και επέλεξες να τη ξεχάσεις. Ίσως είναι πια καιρός να τη γνωρίσεις ξανά από την αρχή. Σίγουρα θα τη βρεις λίγο αλλαγμένη και ίσως πια τα όνειρά της να έχουν πάρει άλλο δρόμο, αλλά, αν της δώσεις λίγο χρόνο, σίγουρα θα βρει τον τρόπο να φέρει πάλι τη χαρά στη ζωή σου και μαζί τη δύναμη που χρειάζεσαι για να τα αντιμετωπίζεις όλα με άλλη διάθεση. Μαζί θα φτιάξετε καινούρια όνειρα και επιθυμίες, ίσως και καλύτερα από τα παλιά... Εδώ είναι... Σε περιμένει... Εσύ τι περιμένεις;

Φωτεινή

Για παρατηρήσεις, διορθώσεις, σκέψεις ή ίσως
για έναν καλό λόγο χ'αυτήν την προσπάθεια,
μπορείς να με βρεις στο
personal@fotinis.gr

...και για περισσότερα στο www.fotinis.gr